

TẢ MỘT NGƯỜI LAO ĐỘNG ĐANG LÀM VIỆC

Đề bài: Hãy tả một người lao động đang làm việc mà em biết

Các bài văn mẫu tham khảo

Bài số 1:

Bài văn tả bác nông dân đang gặt lúa

Mùa hè bao giờ cũng cho tôi những trải nghiệm thú vị, những hiểu biết bổ ích. Mùa hè vừa qua, tôi về quê ngoại. Vùng quê yên ả ấy đem tới cho tôi rất nhiều hình ảnh ấn tượng. Cho tới bây giờ, hình ảnh những bác nông dân lao động giữa ngày mùa vẫn in đậm trong trái tim tôi.

Từ lúc làng quê còn mơ màng trong làn sương sớm, các bác nông dân đã kéo nhau ra đồng. Ngày hè oi nóng, các bác ra đồng sớm để tránh cái nóng ban trưa. Với những câu chuyện về vụ mùa, về một cô cậu bé gần nhà hay một tin tức trên đài tối qua, các bác chuyện trò với nhau rất vui vẻ. Trên gương mặt là sự rạng rỡ, là niềm háo hức đón chờ một mùa vụ trĩu hạt.

Mỗi người đi tới thửa ruộng của mình. Ai ai cũng vận trên mình bộ trang phục lao động. Trên tay cầm sẵn những chiếc liềm cong cong. Các bác đứng khum khum người, tay trái lượm những bông lúa, tay phải cầm lưỡi hái để gặt. Những tiếng xoẹt xoẹt phát ra khi lưỡi hái lia tới thân lúa. Nhanh như cắt, lúa trên đôi tay các bác được bó thành từng bó, đặt trên những gốc rạ. Gốc rạ vươn mình đỡ lúa. Từng lớp, từng hàng lúa đã được gặt gài nhờ đôi tay mềm mại, thoăn thoắt của các bác nông dân.

Một lúc sau, cánh đồng sáng hẳn nhờ ông mặt trời đã thức giấc sau ngọn núi. Mây chẳng rõ trốn biệt đi đâu để lại một vòm trời xanh biêng biếc. Chính vì thế, nắng mỗi lúc càng gắt hơn. Những tia nắng vàng giòn như chính những bông lúa trên cánh đồng kia. Đồng lúa cũng được nắng dẹt cho một màu tươi mới. Thảm lúa đua nhau dập dờn trước gió. Các bác nông dân nheo mắt bởi nắng. Các bác đội nón rồi trùm kín khăn. Những chiếc nón cứ nhấp nhô trên cánh đồng như đám cò trắng sà xuống dạo chơi. Trên gương mặt, vô vàn giọt mồ hôi cứ chảy. Một bác đưa tay lên quệt cho đỡ tràn vào khóe mắt, nói lớn: “Chà chà! Nắng lớn là được mùa đó các bác nhỉ?” Mấy bác đang hái ở ruộng kề bên cũng vang lên những tiếng tán thành.

Trưa, chiếc áo của các bác đã ướt đẫm mồ hôi. Nhưng tôi chỉ thấy nụ cười tươi và niềm hớn hở trên khóe miệng các bác. Chẳng mấy nữa thôi, cánh đồng lúa kia sẽ biến thành muôn hạt gạo trắng ngần, thơm dẻo. Hôm nay, tôi đã biết gạo trắng, cơm thơm là thành quả miệt mài, cần mẫn bao tháng năm bán mặt cho đất, bán lưng cho trời của các bác nông dân. Có lẽ vì thế mà người xưa vẫn dạy “Ai ơi bưng bát cơm đầy... Dẻo thơm một hạt đắng cay muôn phần...”

Bài số 2:

TẢ MỘT NGƯỜI LAO ĐỘNG ĐANG LÀM VIỆC

Tả bác sĩ đang chăm sóc người bệnh

Một hôm, em bị sốt, em được mẹ đưa vào bệnh viện để khám bệnh, em có dịp biết cô Nga, một bác sĩ giỏi của bệnh viện thành phố.

Cô mặc chiếc áo bờ lu màu trắng, quần trắng, mũ trắng... Trước ngực, cô đeo hàng tên màu xanh đậm, ghi dòng chữ Bác sĩ Nguyễn Phương Nga. Ở cô toát lên vẻ đẹp giản dị, như nhành hoa trắng thanh cao. Người cô mảnh mai, dáng đi nhanh nhẹn, khuôn mặt hình trái xoan trông thật hiền hoà. Đặc biệt là đôi mắt của cô đen láy, trông rất đẹp, nhìn kỹ giống đôi mắt cô giáo em. Em mãi mê nhìn cô. Cô nhẹ nhàng đến bên từng bệnh nhân, hỏi thăm việc ăn, ngủ. Cô sờ tay lên trán người bệnh. Đôi bàn tay nhỏ nhắn ấy làm việc nhanh thoăn thoắt.

Cô lấy dụng cụ khám bệnh đo tim mạch, đo huyết áp cho bệnh nhân. Bàn tay cô nhẹ nhàng xắn tay áo bệnh nhân lên và đặt ống nghe rồi quấn cuộn vải dày vào tay họ. Hai ngón tay bóp đều vào ống cao su, kim đồng hồ nhích dần, nhích dần. Cô ghi kết quả vào sổ khám bệnh. Sau đó, cô lấy ống nghe đeo trên cổ ra để kiểm tra tim, mạch của từng người. Sau khi khám bệnh xong, cô phát thuốc và tiêm cho người bệnh. Vừa tiêm thuốc, cô vừa động viên người bệnh để họ có thể vui đi những đau đớn do bệnh tật gây nên. Cô Nga đúng là một “Luơng y như từ mẫu”.

Em nhớ mãi hình ảnh cô Nga. Em sẽ cố gắng học tập thật tốt để sau này sẽ trở thành bác sĩ như cô.

Bài số 3:

Tả bác nông dân đang cày ruộng

Bác Tùng là một nông dân cần cù, chất phác. Bác là người họ hàng của gia đình em. Em được biết đến bác là nhờ một lần về thăm quê ngoại. Gặp bác khi bác đang cày ruộng.

Hôm ấy, trên đường về quê em phải qua một cánh đồng rộng. Xa xa là dãy núi tím ngắt. Con mương nhỏ dẫn nước chạy men theo con đường trải đá rậm. Đang vui vẻ nói chuyện cùng bố. Bố em dừng lại chào to: “Chào bác Hải, trưa rồi mà vẫn không nghỉ tay à?”

Bác Tài đang cày ruộng. Bác ngừng trâu. Dừng lại, nở nụ cười thật tươi chào lại bố con em. Năm nay bác chừng ngoài bốn mươi tuổi rồi. Dáng người bác cao lớn, vạm vỡ. Trên khuôn mặt chữ điền là đôi mắt to và sáng. Da bác sạm nắng, tay chân chắc nịch. Bác say sưa cày ruộng trong chiếc áo đen đã bạc màu, ướt đẫm mồ hôi. Chiếc quần vải màu xanh dày dặn được xắn cao để lộ màu da chân đỏ au, vòng lên những bắp thịt cuộn cuộn, rắn chắc. Đôi tay cứng cáp điều khiển cái cày khéo léo.

Một tay bác cầm chuôi cày, còn tay kia thì cầm cái roi dài để phết vào mông trâu khi nào trâu lười biếng. Theo lưỡi cày, đất được lật lên ngọt xớt, phơi mình trên thửa ruộng chạy dài, thẳng tắp. Thỉnh thoảng bác lại quát nhẹ vào lưng trâu, miệng quát to:

TẢ MỘT NGƯỜI LAO ĐỘNG ĐANG LÀM VIỆC

"Ngọ! Ngọ!". Hai con trâu đi chậm rãi dần vì phải kéo cả lưỡi cày, lật bao nhiêu lớp bùn đất. Trong ruộng có nước, khi lưỡi cày đi qua, nó để lại trong nước những hình xoắn tròn to, rồi nhỏ dần nhỏ dần.

Khi cày đã thấm mệt, bác dừng lại nghỉ ngơi. Bác ngồi dưới một gốc cây to rồi lấy trong túi ra một gói thuốc rê đã được vê thành từng miếng rồi châm lửa hút. Lúc này, các động tác của bác chậm rãi. Hai con trâu khoan thai, vẫy đuôi gặm cỏ. Mặt trời giờ đã lên cao, ánh nắng rải chan hoà khắp thửa ruộng. Mặt bác nhễ nhãi mồ hôi, nhưng bác vẫn cùng con trâu tiếp tục cày xong thửa ruộng. Trâu sau một lát nghỉ ngơi, lại ngoan ngoãn bị bõm kéo cày theo sự điều khiển của bác. Em thấy quý và cảm phục bác làm sao. Nhìn những hàng đất cày thành luống trông rất đẹp dưới nắng trưa, em lại nhớ đến câu tục ngữ: "Ăn một bát cơm, nhớ người cày ruộng".

Em và bố tiếp tục lên xe vào nhà nội, mỗi lúc một xa, bóng bác Hải khuất dần. Để làm ra hạt gạo, người nông dân phải đổ biết bao mồ hôi, công sức. Em thầm cảm ơn các bác nông dân, những người đã cho ta bát cơm trắng, dẻo thơm trong sự nhọc nhằn vất vả của mình.

Bài số 4:

Tả một chú công nhân đang xây nhà

Hằng ngày đến trường, em đi qua một công trường đang xây dựng. Em thường bắt gặp ánh mắt vui tươi quen thuộc của chú Hưng làm nghề thợ xây.

Lần đầu tiên quen chú, em có cảm tình ngay với đôi mắt ánh lên niềm tự tin của con người nhiều nghị lực. Với thân hình khá vạm vỡ, chú khoan thai bước lên giàn giáo, bắt tay vào công việc quen thuộc hằng ngày. Chú cúi xuống xúc vữa, trải một lớp lên hàng gạch đã xây. Rồi chú cẩn thận xếp từng viên gạch màu hồng tươi lên trên. Thỉnh thoảng gặp khoảng trống cuối cùng của một hàng gạch, không đặt vừa viên gạch, chú lấy lưỡi bay chặt bớt đi. Chú dùng cán bay gõ nhẹ nhiều lần để gạch được ngay và gắn chặt vào nhau. Chú cẩn thận lấy thêm vữa lấp đầy khe và làm kỹ để vữa không rơi vãi. Đôi bàn tay thô ráp của chú làm việc thật dẻo dai đều đặn và chính xác. Chú chăm chỉ làm như quên hết tiếng động ồn ã xung quanh. Thỉnh thoảng, chú dừng xây, lấy dây dọi xem bức tường có thẳng đứng không. Khi gạch và vữa đều hết, chú ngồi nghỉ một lát rồi gọi vọng xuống:

– Gạch!

– Vữa!

Thế là gạch được liên tiếp quăng lên. Từ trên cao, chú nhanh nhẹn bắt lấy như một thủ môn lành nghề bắt bóng, vừa bắt chú vừa xếp từng viên một cách gọn gàng ngay ngắn. Một xô vữa nặng được kéo lên và chú tiếp tục làm. Mặt trời ngày một lên cao và bức tường xây cũng mỗi lúc một cao. Chú cởi trần để lộ cái lưng to bè bóng nhẫy và hai cánh tay có bắp thịt nổi lên cuộn cuộn. Chú huýt sáo một điệu nhạc vui như muốn quên đi cái nắng gay gắt.

TẢ MỘT NGƯỜI LAO ĐỘNG ĐANG LÀM VIỆC

Nhìn chú làm việc khéo léo và vất vả, em ước nếu mình là họa sĩ mình sẽ vẽ một bức tranh miêu tả sự khó nhọc và nguy hiểm của người thợ đã tạo nên những ngôi nhà chọc trời, vững chãi, thách thức gió bão và thời gian. Chính những ngôi nhà ấy đã tạo nên biết bao nhiêu tổ ấm gia đình, hạnh phúc cho mọi người, trong đó có cả em nữa. Em thầm biết ơn người thợ ấy và mong sau này có máy móc thay sức người để những chú công nhân đỡ vất vả và đỡ nguy hiểm khi đứng ở tầm cao.

Bài số 5:

Bài văn tả cô giáo đang giảng bài

Đồng hồ đã điểm 12 giờ, cái lạnh đêm nay như cắt da, cắt thịt vậy mà mẹ tôi vẫn ngồi đếm nhẩm từng con số, kiểm tra tài liệu. Cái dáng của mẹ tôi đang ngồi làm việc khiến tôi nhớ đến hình ảnh của cô giáo mình đang ngồi chấm bài cho chúng tôi.

Cả một ngày đứng trên bục giảng bài cho chúng tôi, chắc cô cũng mệt lắm rồi. Gió ngoài trời cứ rít lên từng hồi. Dù có nhắm mắt lại, tôi vẫn có thể tưởng tượng ra mái tóc xoăn, đen nhánh của cô. Đôi mắt cô chắc đang chăm chú đọc từng dòng, từng chữ, từng câu thật kĩ để chỉnh sửa bài cho chúng tôi. Chồng vở trên bàn cô chắc là chưa voi được một nửa. Bên cạnh việc giảng dạy, cô còn dành số thời gian còn lại ít ỏi của mình cho gia đình. Chẳng thế mà cô rất đảm đang.

Những lúc trả bài cho học sinh, ánh mắt cô vừa buồn lại vừa vui. Buồn khi cô gặp những bài làm yếu, ý văn vụng về, lủng củng. Vui vì cô thấy một số bạn có tiến bộ, những hình ảnh ngộ nghĩnh khiến cô bật cười. Nhiều hôm, cô đọc những chi tiết ấy lên, khiến chúng tôi cũng phải bật cười.

Trong đêm lạnh, cô vẫn ngồi chấm bài. Cô đọc từng trang, đọc từng dòng, từng chữ. Chắc cô đang dăm chiêu suy nghĩ, có câu cô phải cân nhắc mãi thế nào cho đúng hay sai, điểm cao hay điểm thấp. Đọc từng dòng phê của cô, tôi hiểu đó là biết bao quan tâm, chăm chút, yêu thương của cô dành cho chúng tôi.

Nằm trong chăn, tôi cảm nhận được cái lạnh đang hoành hành như thế nào. Chắc hẳn cô đang xoa bàn tay cho ấm hơn. Chồng vở trên bàn cô chắc đã voi được một nửa. Nghĩ đến đó, tôi lại càng thương cô nhiều hơn. Cuốn vở của chúng tôi mà nhiều lời phê bình, điểm thấp thì chắc hẳn, cô sẽ buồn và lo lắng lắm. Dù bài làm của chúng tôi có được hay không nhưng tôi tin chắc rằng cô sẽ tìm thấy được niềm vui trong mỗi bài làm của chúng tôi. Bởi cô yêu nghề, yêu tất cả chúng tôi.

Chúng tôi yêu thương cô, yêu những miệt mài từng đêm làm việc, yêu cái nét chữ đầu tiên cô dạy chúng tôi. Mong rằng, các bạn và tôi sẽ cố gắng chăm ngoan, học giỏi để không phụ lòng cô đã tin tưởng.